

REVYENS SÆRE CHARME

Af Frank Molino

Copyright 2006 Frank Molino

1. INT – TEATERBODEGAEN – AFTEN

Det er en sløv aften på Teaterbodegaen. På væggene hænger der billeder af skuespillere gennem tiderne, og rummet emmer af historie. Et par halvfulde mænd (MAND 1 og 2) står i baren. Ud af højttaleren lyder revyvisen "Gør'ed No'ed".

MAND 1:

(lytter til sangen)

... Er det ikke Oswald Helmuth?

(Tager en slurk øl)

MAND 2:

(lytter)

Nej det tror jeg sgu ikke. Det lyder mere som Ib Schønberg.

MAND 1:

Nej, det er da Oswald Helmuth – det er da ham der har lavet alle de gamle klassikere "Vi har det åh åh", og "I den mellemste køje" og alle de der.

MAND 2:

(ryster skråsikkert på hovedet)

Nej, det er det ikke. Det er helt sikkert Ib Schønberg. Altså det var ham der lavede "På'en igen, på'en igen" og hvad fa'en hed den ... "Vupti gine".

MAND 1:

"Vupti gine"?

MAND 2:

Ja, du ved –

(synger)

Vupti gine...

MAND 1:

Nej det er sgu Oswald Helmuth – det vil jeg godt vædde en bajer på!

En fremmed mand (Poul Glargaard) træder ud af skyggen.

POUL GLARGAARD:

Må jeg have lov at forstyrre et øjeblik – sagen er den at ingen af jer har ret.

MAND 2:

Hvad mener du?

POUL GLARGAARD
(med et skælmsk smil)
Jah – hvis I giver en pilsner så skal
jeg fortælle jer det.

Mand 1 og 2 kigger på hinanden og nikker.

MAND 1:
Bartender, kan vi få en øl til den
herre.

Bartenderen stiller en øl foran Poul Glargaard der tager en
slurk og smiler.

POUL GLARGAARD
(kigger tilfreds på øllen)
Ahh – jamen skål og lad mig lige
starte med at sige, at det ikke er
mange der kender til historien bag
"Gør'ed no'et". Det hele startede med
denne her fyr der hed Jes. Han var ret
speciel, han havde det jeg vil kalde
revy på hjernen...

POUL GLARGAARD SPEAK fortsætter over scene: 2,3

POUL GLARGAARD:
Lige fra han var helt lille var han
tosset med revy... ja, han tænkte
faktisk ikke på andet. Hans forældre
kunne simpelthen ikke forstå det. De
tog ham til lægen, men han sagde, at
der ikke var noget at gøre – Jes led
af, ja, lad mig bare sige det lige ud
– revytitis...

2. INT – STUE – DAG

Jes som 7-årig iklædt 70'er jakkesæt står og spiller med på en
sketch der kører i tv ved siden af ham. Forældrene kigger
bekymrede på ham.

3. INT – UNDRSØGELSESLOKALE – DAG

Jes som 7-årig sidder på en lægebriks og dingler glad med
benene, upåvirket af alvoren. lægen forklarer med diagrammer
forældrene, at Jes lider af revytitis. Forældrene kigger
alvorligt på hinanden, men trækker så på skuldrene og smiler
til Jes.

4. INT – JES LEJLIGHED – DAG

Jes, omkring de 30, ulastelig klædt i 50'er jakkesæt og lysende af excentrisk begejstring, kommer frisk ind ad døren med en LP i hånden. I sofaen sidder kæresten LISBETH, en køn lyshåret pige omkring de 30, og læser.

JES:

Skat, det er fuldstændig fantastisk!
Prøv at se hvad jeg fandt nede i Genbrugsen.

Jes holder en gammel slidt LP med titlen "Engt og Allan – det var bare for sjov" op.

JES:

Jeg tror det er sindssygt fedt! Bare titlen!

Jes stopper og sunder sig.

JES:

Jeg er rystet!

Han går over og sætter den på pladespilleren. På gulvet står en masse andre revy LP'er. Lisbeth lægger bogen fra sig. De lytter intenst til den knasende pladespiller og en sang toner frem.

"Her på denne lille klode, hvor vi
alle jo skal bo –
er vi ikke så forskellig' som man godt
ku' gå og tro.
Alligevel er det ik' så sær' hvis man
går og blir' lidt tvær –
for det eneste folk de siger, er La'
Me' Være, La' Me Være."

Det ringer på døren og Lisbeth går ud og åbner, mens Jes sidder som forhekset og lytter.

Udenfor døren står Lisbeths studiekammerat GERT, en glat og pæn fyr med et selvtilfreds udtryk.

GERT:

(smilende)

Hej Lisbeth.

LISBETH:

(spørgende)

...Hej?

GERT:

ja, du glemte en bog oppe på
læsesalen, så jeg tænkte at jeg lige
ville komme forbi og sige hej og
afleverer den.

Han rækker hende en jurabog. Hun tager den.

LISBETH:

Jamen, tak.

Gert nikker og kigger ind i lejligheden.

GERT:

(til Jes)

Hej hej.

Jes smiler fraværende til Gert.

GERT:

Nå, men jeg smutter igen, men vi ses
jo i morgen.

LISBETH:

Ja, ha' det godt.

Hun lukker døren og går ind i stuen.

LISBETH:

Det var bare Gert fra jura, jeg havde
glemt en bog.

JES:

(fraværende)

Okay, men prøv lige at høre det her –
det er ligeså godt som alle de store,
og jeg har aldrig hørt om dem før...

Lisbeth går over og giver ham et kys.

LISBETH:

Du er min lille revynørd...

JES:

ja, ja, men det her er det vildeste.

POUL GLARGAARD SPEAK begynder og fortsætter over scene: 5, 6
og 7

POUL GLARGAARD:

Der var det særlige ved Jes, at han
altid havde drømt om at få Århus

tilbage på revyens landkort, og nu
øjnede han chancen. Han besluttede at
finde det mystiske glemte makkerpar
Engt og Allan og få dem tilbage på de
skrå brædder.

Lisbeth går ud af rummet og Jes sidder fortryllet og lytter
mens han studerer coveret.

6. INT – JES LEJLIGHED – DAG

Jes kigger i vejviseren.

7. EXT – KOLONIHAVEFORENING – DAG

Jes spørger en gammel læderbrun mand om vej – manden peger.

8. EXT – KOLONIHAVE HUS – DAG

Jes banker på en dør.

ENGt:
(bag døren)
Yes yes, døren er åben.

Jes åbner døren og går prøvende indenfor.

Indenfor er huset indrettet i typisk 70'ers kolonihave-stil.

ENGt:
(fra terrassen)
Jeg sidder herude.

Jes går gennem den mørke stue og ud på terrassen hvor solen
bager. Engt, en svær mand i slutningen af 50'erne, sidder og
sveder i skyggen med en øl.

ENGt:
Vi er rykket over i skyggen – man er
jo ikke en grillkylling, vel?

JES:
(smiler bredt)
Det er sgu dig – Engt!

ENGt:
(mens han tørrer sved af panden)
Ja hallo du – hvem skulle det ellers
være.

JES:

Det er fantastisk... øh undskyld jeg ikke har præsenteret mig – jeg hedder Jes og jeg har store planer med dig.

ENGT:

Planer med mig – det lyder sgu ikke så rart. De sidste der sagde det, var skattevæsenet i '72...

JES:

(griner fra hjertet af Engts platte joke)

Jeg vidste det – du har det stadig!

(Jes peger med begge hænder på Engt)

Jeg vil lave en revy med dig og Allan.

ENGT:

(åbner en øl)

Det tror ikke du vil.

JES:

(upåvirket)

Jeg har hørt "Det var bare for sjov" og det er uden tvivl den bedste danske revyplade nogensinde! Bedre end Oswald, Jørgen, Dirch og dem alle sammen.

ENGT:

Det har jeg jo altid syntes.

JES:

Lige præcis! Er du klar til at gøre comeback?

ENGT:

(brummende)

Mmm, det... hmmm... Jeg vil sige det sådan her. Jeg er klar! men Allando – ham tror jeg sgu ikke du skal regne med.

JES:

Jeg lover dig at hvis du er med Engt – så skal jeg nok sørge for at Allan siger ja.

ENGT:

Yes yes, Jes – det må du så ligge og rode med.

JES:
Perfekt! Dether det bliver stort.

8. EXT – HYTTE I SKOVEN – DAG

Jes og Engt træder gennem noget løv og ind i en lysning i skoven. Her ligger en lille hytte.

En meget høj tynd mand og en gruppe dværge i hvide gevandter byder dem ordløst velkommen og leder dem ind i hytten.

9. INT – HYTTEN – DAG

Indenfor ligger rummet badet i et varmt gyldent lys og der klinger en kakofoni af vellyde. Rummet er uden møbler men overalt står der sære elektroniske og akustiske instrumenter blandt store vildtvoksende planter. Midt iblandt dem sidder Allan på gulvet med lukkede øjne. Han er en slank mand i 50'erne, iført en hvid kjortel, med et enormt fuldskæg og et mildt udseende. Jes og Engt ser forbløffede hvordan Allan, dværgene og den høje mand bevæger sig som var de koreograferede. To dværge lægger hver en glaskugle i en messingtragt der giver en syngende lyd. Kuglerne falder nede i en stor grøn plantebælg fyldt med vand og det giver et plump. I det samme hiver den høje mand i en lian og en gammel mikrofon svinger hen foran Allan. Uden at åbne øjnene læner han sig frem og frembringer en sær strubelyd, som gengives af mange skjulte højttalere i rummet og får instrumenterne til at klinge.

ENGT:
Hvad så, Allando. Naturen kaldte og du tog telefonen.

Rummet bliver stille og Allan åbner øjnene.

ALLAN:
Du ved godt, du ikke skal kalde mig Allando.

ENGT:
(skær en grimasse)
Yes yes Allan...
(mimer do)

JES:
Allan, mit navn er Jes. Du må undskylde at vi sådan kommer brasende, men jeg er din største fan. Jeg har

hørt "Det var bare for sjov" og jeg synes det er et mesterværk!

ALLAN:

(sukker ulykkelig)

Den er forfærdelig, den var slet ikke klar til at blive udgivet. Jeg ville ønske at den ikke fandtes.

JES:

Jeg synes den er smuk.

ALLAN:

Den kunne havde været smuk... i stedet blev den bare sådan en pjalt. Halvgjort og ufærdig.

ENGT:

åh lad nu vær. For satan Allando, øh Allan, den skulle jo bare ud og spilles.

JES:

(undrende)

Hvad er det I snakker om.

ENGT:

Årh det er bare Allan der ikke ku' blive færdig med den plade.

ALLAN:

Engt, den plade kunne have taget revykunsten til helt nye højder. Hvis du ikke havde haft så travlt med at få den ud, kunne den havde funklet deroppe med de andre stjerner.

JES:

Jamen det er ikke for sent. Det er derfor jeg er kommet. Da jeg hørte Engts stemme til dit akkompagnement vidste jeg med det samme, at her var noget helt særligt. I fik mig til at grine, I fik mig til at græde. Jeg følte at jeg kunne blive et bedre menneske, efter jeg havde hørt jer.

ALLAN:

Det var smukt sagt, men det var dengang... Den magi kan vi ikke genskabe.

Jes går hen og lægger sin hånd på Allans skulder.

JES:

Det behøver vi slet ikke. Den er der allerede.

Allan og Engt kigger tavse på Jes der stråler af begejstring.

JES:

Stol på mig, for jeg tror på jer. Stol på mig når jeg siger "La ' Me' Være".

Jes kigger på dem med et brændende blik.

JES:

Stol på mig når jeg siger "Mudderklirren", "I den mellemste køje", "Ølhunden glammer", Rundt om hjørnet, ned i kælderen", de røde seler og den lille filthat, de kulørte lamper, cerutten i mundvigen, duften af øl, byens lys og de skrå brædder.

Jes stopper brat og spidser ører. Alle i rummet kigger opslugte på ham.

JES:

Hvad var det! Det banker på! Det er revyen! DEN VIL IND!

ALLAN:

(pipper henført)

Ja.

ENGT:

Vi gør det sgu!

Alle i rummet går helt amok i glædesrus og hopper omkring. Jes stråler af lykke.

10. INT – TEATERSCENE – DAG

POUL GLARGAARD SPEAK

POUL GLARGAARD:

Jes havde allernådigst fået lov at låne en gammel teatersal til at øve i – og for Jes var det en helt særlig dag, den første gang de mødtes på scenen.

Engt, Allan og Jes står på en tom teaterscene. Engt står ved et mikrofonstativ og tapper prøvende på mikrofonen. Allan sidder bag et opretstående klaver. Han åbner låget og spiller en trille. De kigger begge afventende på Jes, der står midt på scenen og betragter dem med stor glæde.

JES:

Det er en drøm der går i opfyldelse
når jeg står her og kigger på jer. Jeg
har lavet nogle revynumre som jeg har
glædet mig til at præsentere for jer,
og som jeg tror vil kunne blive et
godt show.

Engt og Allan kigger alvorligt på Jes.

JES:

Okay, jamen så vil jeg starte. I skal
forestille jer at jeg står på
politistationen iført dametøj med en
kagerulle i den ene hånd og en
spegepølse i den anden. Jeg er fuld og
synger denne her sang...

(begynder at synge)

Når en sømand har landlov og månen er
fuld...

Jes's sang fader ud og lyden fra teaterbodegaen fader op.

Vi ser ikke Jes optræde, men Engt og Allans foruroligede blikke.

POUL GLARGAARD SPEAK begynder og fortsætter over scene 11

POUL GLARGAARD SPEAK

Nogen gange er det lige meget hvor god
kokken er til at lave frikadeller –
hvis man ikke kan lide frikadeller er
der ikke noget at gøre. Jes havde
altid været vild med revy, men det er
jo ikke det samme som at han også
kunne skrive en – faktisk var det
nærmest modsat.

11. INT – TEATERBODEGAEN – AFTEN

POUL GLARGAARD:

...Og Engt og Allan – hvad tænkte de.
Ja, I skal se det sådan her: Selvom
brygmesteren er god til at lave øl, er

det jo ikke sikkert han selv kan lide
at drikke det.

Poul Glargaard bunder sin øl.

POUL GLARGAARD:
Ahh, men det kan vi heldigvis.

Poul Glargaard kigger bekymret på sin tomme øl og sender et
sigende blik til Mand 1 og 2, der er opslugt af historien.

MAND 2:
Bartender – en øl til herren.

Poul Glargaard smiler venligt.

12. INT – TEATERSCENE – DAG

Der er stilhed i salen. Hverken Engt eller Allan kan finde ord
for det de lige har set, og Jes' begejstring erstattes af
nervøsitet.

ENGST:
(ryster på hovedet)
Det var vist det. Det var en smuk drøm
men jeg må videre.

Allan sidder med lukkede øjne bag klaveret. Jes synker en gang
og hans øjne bliver blanke.

ALLAN:
(rømmer sig)
Jeg VIL se det forjættede land.

ENGST:
Hvad mener du? Vil du se det igen? Det
var jo helt forfærdeligt!

Jes kigger forvirret på dem.

ALLAN:
Jeg tror ikke Columbus ville være
sejlet hele vejen til Amerikas kyster,
blot for at vende om fordi
skibspræsten ikke kunne sit fadervor.

Engt og Jes kigger undrende på Allan.

ENGST:
Du har været ude i skoven for længe
kammerat.

ALLAN:

(dybfølt)

Nu er vi her og vi har fået en chance
ingen af os havde drømt om. Vi kan
gøre det nu, Engt. Jeg er klar til at
vække de sange til live igen som
aldrig fik lov at blomstre. Den plade
skulle aldrig havde heddet "Det var
bare for sjov", for det var det ikke.
Der var store ting på spil og det var
derfor jeg ville have kaldt den "Nu er
det alvor". Og nu er det alvor! Lad os
gøre det ordentligt denne gang.

Allan spiller de første linier fra "Gør'ed No'ed" og Engt
lukker øjnene og nikker anerkendende. Han træder hen foran
mikrofonen og begynder at synge.

ENGT:

(taler over Allans dæmpede klaverspil)

Der sejler hun så den stolte skude
tilbage til en verden af mystik og
eventyr
jeg kender den godt for fa'en, jeg har
jo været der selv
det er en længsel i blodet som jeg
ikke kan tøjle
Men man bliver jo gammel
og nu står jeg her
alene på kajen og har gjort mit sidste
honnør

(begynder at synge)

Vorherre skabte mig ikke som andre
han gav mig en løjerlig lyst til at
vandre
en morgen på kajen i solen de vinkede
farvel
i deres øjne var afskedens tårer, men
jeg tænkte nu mest for mig selv
sikke et held man ikke skal blive
tilbage
og vide hvad der venter resten af ens
dage
i medgang og modgang til døden os
skiller
nej fa'me nej, det er ikke så'n
klaveret spiller

(omkvæde)

Gør'ed no'ed man går rundt og er lidt
glad?
glad for livet og alt det der følger
med?

gør'ed no'ed at man ik' kan sidde
stille
ikke røre, ikke noget med at pille!
og hvis folk kigger surt som er der
no'et jeg har misforstået
kan jeg ikke dy mig for at spørge:
Gør'ed no'ed, gør'ed egenli' no'ed?

De fremfører sangen med en inderlighed og ægthed der rammer
Jes, så han kun kan stå med et saligt smil og se og høre
miraklet udfolde sig.

MONTAGE med lydspor af ragtime klaver

13. INT – TEATERSCENE – DAG

Jes lader en champagneprop springe og skænker med et stort
smil til Engt og Allan. De skåler og Allan må løfte op i det
store skæg for at drikke og de griner hjerteligt af ham.

14. INT – TEATERSCENEN – DAG

Et par håndværkere bærer nogen kulisser ind på scenen under
ledelse af Jes. Engt og Allan står bøjet over et nodeark ved
klaveret. Jes slår begejstret ud med armene til håndværkerne
over den gode musik og Engt og Allan vender sig og smiler.

15. INT – TEATERSCENEN – DAG

Engt og Allan står i bagertøj med mel i ansigterne og ælter
hver deres klump dej.

ENGt:
... Det er ellers længe siden jeg har
set dig.

Allan:
Dej? du ser da dej hver dag.

Engt:
Ikke dej – dig!

ALLAN:
Mig?

ENGt.
Ja, dig.

ALLAN:

Dej?

ENGT:

NEEJ – DIG!

ALLAN:

Nåe, mig – jamen det kunne du bare have sagt.

Engt slår irriteret i dejen

ALLAN:

Hov hov – nu ikke noget med at slå i bolledejen!

ENGT:

Jeg har fået nok af dig. OG DEJ!

De vender sig mod publikumspladserne, hvor Jes sidder og skraldgriner og klapper.

16. INT – BARBERSALON – DAG

Engt, Allan og Jes sidder i en gammeldags barbersalon og bliver groomet. Barberen klipper Allans skæg over og en fugl flyver ud. Allan bliver overrasket og de griner alle hjerteligt.

17. EXT – GADE – AFTEN

POUL GLARGAARD SPEAK begynder og fortsætter over scene 17 og 18

POUL GLARGAARD:

JA, det gik jo forrygende for de tre. det så ud som om de var på vej direkte mod stjernerne. Det er dejligt at lave revy, men også dyrt. Og Jes blev nødt til at tage natarbejde som taxachauffør for at få det hele til at hænge sammen. For det skal det jo, ikke sandt!

Engt, Allan og Jes går arm i arm gennem byen, mens de griner. Byens lys og glødende neonskilte farer forbi: "Den høje", "Pinden", "Sct. Oluf", "Kohalen", "Cirkuskroen" og "Teaterbodegaen".

18. INT – JES STUE – AFTEN

Jes kommer træt hjem. Lisbeth sidder sammen med Gert og drikker rødvin over nogle studiebøger.

LISBETH:

Hej – Gert han hjælper lige med min opgave. Vil du ikke have et glas vin med os?

JES:

Hej. Nej desværre, jeg skal videre på arbejde.

Jes snupper en taxa-jakke og binder slipset mens han vinker farvel til dem. Lisbeth kigger efter ham med et bekymret blik, Gert smiler selvtilfreds.

MONTAGE SLUT

19. INT – TIVOLI FRIHEDEN/DIREKTØRENS KONTOR – DAG

Jes, Engt og Allan står på direktørens kontor. Engt og Allan poserer bag Jes i deres showtøj: Engt er iført et ternet jakkesæt og en lille filthat, Allan er iført en hvid og bordeaux bredstribet jakke og hvide bukser.

JES:

(slår begejstret ud med armene)

... Så jeg er ikke et sekund i tvivl om, at denne her revy kan blive en af jeres allerstørste succeser – bare se dem!

Direktøren kigger hårdt og skeptisk på Jes, Engt og Allan.

DIREKTØR:

(til Jes)

Jeg tror vi lige bliver nødt til at snakke sammen under fire øjne.

(nikker til Engt og Allan)

– Men det var fint af jer sådan at komme herud og ville lave revy. Det var interessant at møde jer.

20. INT – TIVOLI FRIHEDEN/SPILLEHAL OG BAR – DAG

Engt og Allan kommer ind i den store hal, der summer af lyden af enarmede tyveknægte. Engt går op i baren og får sig en fadøl. Allan bliver draget af de sære lyde fra automaterne.

21. INT – TIVOLI FRIHEDEN/DIREKTØRENS KONTOR – DAG

DIREKTØREN:

... Det er jo popmusik – og tryllekunstnere – og måske også hypnotisører – altså det er jo sådan nogle ting folk går efter i dag – og revy, nej det gider de sgu ikke... Og for at være helt ærlig, så er de fra før min tid. Engt & Allan – jeg har aldrig hørt om dem.

Jes sunder sig.

JES:

Jeg kan sagtens forstå, at du ser sådan på det. Men det er lige modsat. Folk er vilde med at komme tilbage til rødderne – og det er en ukendt skat, jeg har gravet frem. Jeg er sikker på at de vil blive en succes – jeg kan mærke det i hele min krop! Og jeg vil gøre alt for, at de kan komme herud og optræde.

Direktøren kigger undersøgende på Jes.

DIREKTØREN:

Alt?

22. INT – TIVOLI FRIHEDEN/SPILLEHAL OG BAR – DAG

Engt står med en fadøl i baren. En gruppe ældre kvinder står lidt fra ham og hvisker om ham. De går hen til ham og en af dem træder frem.

KVINDE 1:

Undskyld, men vi kunne ikke lade med lige at kigge... Er du ikke Engt...?
Engt stiller fadøllen.

ENGT:

Yes, yes – señor Engt til deres tjeneste, frue.

Kvinderne stimler sammen om ham og hvilrer begejstrede.

KVINDE 2:

Nej, hvor spændende – hvad laver du herude?

ENGST:

Jeg er ude og lukke en lille handel med mit nye show.

Allan sidder på knæ og lytter betaget til en af spillemaskinerne. Engsts højroastede latter får ham til at kigge op.

ENGST:

Yes, det er mit show – det er jo mit store comeback. Engst, kongen af revy!

Kvinderne hvilrer.

Allans blik formørkes ved Engsts ord og han vender sig mod maskinen. Han stikker hovedet frem og kigger om på den anden side af maskinen netop som en mystisk, lidt trolde-agtig kvinde gør det samme fra den modsatte side. De bliver begge forskrækkede, da de ser hinanden, så smiler kvinden til Allan, der sky trækker sig tilbage og kigger forvirret frem for sig.

Jes kommer ind spillehallen med et stort smil.

JES:

Mine herrer. Vi gjorde det. Vi er på hver søndag i hele sommeren!

23. INT – TEATERBODEGAEN – AFTEN

MAND 1:

Hvordan fik Jes den aftale?

Poul Glargaard kigger listigt på sine to tilhørere.

POUL GLARGAARD:

Ja, hvordan fik han den aftale? Der er ikke rigtig nogen der ved det – men der gik et rygte om at Jes havde lovet at arbejde gratis for direktøren hele den sommer...

Poul Glargaards replik fortsætter henover scene 24.

24. EXT – TIVOLI FRIHEDEN – DAG

Jes står ved indgangen med et stort skilt på ryg og mave og uddeler balloner og flyers til børn og voksne.

25. INT – TEATERBODEGAEN – AFTEN

POUL GLARGAARD:

Men hvorom alting er, så var det som
om alt begyndte at gå skævt for de
tre. Ja, man kan sige, at lykken
vendte.

26. INT – TEATERSCENE – DAG

Engt står med en øl i hånden ved mikrofonen. Bagved ham er der opstillet kulisser, som forestiller en havnekaj med en lygtepæl. For Engts fødder sidder en gruppe af de ældre kvinder fra tivoli og følger fortryllede hver bevægelse han laver. Allan sidder bag flyglet og kigger irriteret på dem. Jes er faldet i søvn i sin taxauniform på en publikumsplads.

ENGT:

De damer – skål.

Kvinderne hvilrer henrykte, mens han drikker.

Allan spiller sammenbidt for og venter på Engt, der skal falde ind, men ikke gør det.

ALLAN:

Vi øver, Engt.

ENGT:

Korrektion: du øver, jeg underholder.

Kvinderne hvilrer igen, og Allan rejser sig vredt fra klaveret og går ned i salen.

ENGT:

(til damerne)

Han kan det ikke helt endnu, så skål.

Allan står bagest i salen og tager træt brillerne af. Han gnider sine øjne, og fra hans P.O.V. ser vi sløret ansigtet af den mystiske kvinde fra tivoli. Han tager brillerne på og vi ser nu, at hendes ansigt var dannet af elementerne på scenen: Kulisserne, Engt og kvinderne for hans fødder.

Jes er vågnet og klapper i hænderne.

JES:
(søvndrukken)
Godt... Vi må også videre. Kan vi ikke
lige tage "Gør'ed No'ed" så vi ved at
vi kan den i studiet.

ENGT:
Si señor!

27. INT – JES' KØKKEN – MORGEN

Jes sover henover køkkenbordet med en kop kaffe i hånden.
Lisbeth kommer ind i nattøj. Hun går overrasket hen til ham.

LISBETH:
Godmorgen – jeg hørte slet ikke du kom
hjem.

JES:
(søvndrukken)
Øh... Jeg skal også afsted nu.

Rejser sig omtumlet.

LISBETH:
Jes, du skal huske at vi skal til den
fest på uni i aften.

JES:
(på vej ud af døren)
Ja, selvfølgelig. Vi ses...

28. INT – PLADESTUDIE – DAG

Jes sidder i kontrolrummet bag pulsten sammen med en tekniker.
Bag ruden står Engt og Allan og gør sig klar.

Jes graver en blanding af småmønter og krøllede 50'ere frem og
giver dem til teknikeren.

JES:
Jeg er så glad for at vi kan få lov
til at indspille her... Jeg håber det
er okay, men jeg har altså ikke fået
vekslet deher småpenge – så her er de
1000 vi aftalte.

Teknikeren brummer irriteret og tager pengene.

Døren åbnes og en sværm af ældre kvinder myldrer begejstrede ind. Engt vinker gennem ruden.

ENGt:

Det er herinde, tøser!

Kvinderne myldrer ind i studiet til Engt. Allan kigger forknyttet ned og ryster på hovedet. Jes kigger ængsteligt på sceneriet og skynder sig ind til dem.

JES:

Det går simpelthen ikke dether – vi bliver nødt til at have noget ro, så I damer må vente udenfor.

Jes genner de slukørede kvinder ud.

ENGt:

(til kvinderne)

Vi ses på den anden side.

Jes skæver nervøst til Allan.

JES:

Godt. Det er nu det sker. Det er nu vi skal indfange jeres magi.

Jes skynder sig ind i kontrolrummet og lukker døren. Han bøjer sig over mikrofonen og skruer ned for lyset.

JES:

(med dæmpet patosfyldt stemme)

Engt – du har lige fået fri fra arbejde. Du er træt. Du møder kun sure, uvenlige mennesker på din vej. Du slår et smut nedenom havnen, hvor du kan være dig selv. Du står og kigger ud over vandet og tænker på hvordan verden kunne være.

Der er helt stille. Jes kigger på teknikeren, som nikker og trykker på den røde knap. Ud af stilheden vokser de første toner fra klaveret. Engt står med lukkede øjne foran mikrofonen og begynder at synge "Gør'ed No'ed".

29. INT – PLADESTUDIE/TEKNIKERRUM – AFTEN

Jes, Engt og Allan sidder i teknikerrummet og lytter til de sidste toner af "Gør'ed No'ed". Sangen klinger ud og der er helt stille. Jes rømmer sig.

JES:

I gjorde det. I gjorde det sgu. Det er fantastisk.

Allan nikker tankefuld.

ALLAN:

Det er den sang, jeg har hørt for mit indre øre.

Engt knapper en øl op.

ENGT:

Yes yes, så skal den bare brændes og gives til alle og enhver.

Allan kigger bestyrtet på ham.

ALLAN:

St-st-stop et øjeblik. Den er slet ikke færdig. Nu skal jeg hjem og arrangere strygere og så skal der skrives et kor-partitur og så skal vi finde et orkester – ikke et hvilket som helst orkester – men det rigtige orkester – og så skal den igennem den varmeste rørkompression – og så er den færdig – ikke før.

JES:

(udglattende)

Nu tager vi det lige som det kommer og ser hvordan premieren går.

Allan rejser sig og går ind og pakker noder sammen, mens han ryster på hovedet.

ALLAN:

Jeg kan ikke lide dether, det kan blive noget værre noget.

Jes følger efter ham ind i studiet.

JES:

(beroligende)

Bare rolig, Allan, tiden er på vores side. Vi tager den helt med ro, det bliver i dit tempo.

Allan nikker.

I teknikrummet snupper Engt hurtigt Cd'en med optagelsen.

ENGST:
Nå drenge, jeg er smuttet. See you.

30. INT – TEKNIKERRUM – NAT

Jes sidder i en stor lænestol og kigger op i loftet med et saligt smil.

POUL GLARGAARD SPEAK begynder.

POUL GLARGAARD:
Der blev drømt store drømme den aften.
For første gang nogensinde var Jes der
hvor han allerhelst ville være: i
revyens hjerte – og i hans hjerte var
revyen.

POUL GLARGAARD SPEAK slutter

Jes sidder drømmende, da han pludselig kommer i tanke om noget og farer op og ud af døren.

31. INT – JES LEJLIGHED – NAT

Jes kommer ind i den mørke lejlighed. Han går ind i soveværelset, hvor sengen er tom. Hans ansigt bliver trist.

32. EXT – TIVOLI FRIHEDEN – DAG

POUL GLARGAARD SPEAK

POUL GLARGAARD:
Så oprandt den store dag. Premieren.
Den dag, hvor de skulle vise hele
verden hvor smuk en revy kan være.

Jes står ved indgangen med et stort skilt på ryg og mave og deler balloner ud til børnene. En bil holder ind, det er Lisbeth og Gert. Lisbeth stiller en kuffert foran ham og kører bort sammen med Gert. Jes kigger trist efter bilen. Over højttalerne hører man reklame for den store revy-premiere med Engst & Allan.

33. INT – KULISSE – DAG

Allan står i kulissen og laver pianoøvelser. Engt dukker op, lidt bedugget og med sit følge af halvgamle damer.

Engt uddeler hjemmebrændte Cd'er med indspilningen af "Gør'ed No'ed" til folk omkring ham.

ENGT:

En til dig frue, og en til dig. Det
helt nye mesterværk med Engt og hans
pianist Allando. Værsgo, her er også
en til dig. Alle skal have.

Det går op for Allan hvad der sker og han styrter hen og hiver Cd'erne ud hænderne på folk.

ALLAN

(rasende til Engt)

Hvad er det du gør menneske! Jeg sagde
jo den ikke var klar. Prøver du at
ødelægge mig!

Allan kaster Cd'erne på gulvet og stamper vredt på dem, netop som Jes kommer ind med sin kuffert. Allan styrter opbragt hen til ham.

ALLAN:

Jeg laver aldrig ALDRIG revy mere!

Han marcherer forbi den lamslåede Jes og åbner en dør. Lige på den anden side står den mystiske kvinde. Hun smiler varmt til ham og fører sin finger op og trykker ham på næsen.

MYSTISKE KVINDE:

Duiii!

Allan kigger forbløffet på hende.

ENGT:

(Brølende)

Det behøves jeg fandme ikke at finde
mig i dether! Han er tosset. Beklager
Jes, men dette her er endestationen.
Goodbye!

Engt forlader vredt kulissen med sit følge i hælene. Jes kigger sig himmelfalden omkring. Direktøren prikker ham på skulderen.

DIREKTØR:

Så er det nu. Der sidder et feststemt publikum og venter på en revy.

JES:
(forvirret)
Jamen... de er jo gået.

Direktøren kigger alvorligt på Jes.

DIREKTØR:
Revy!

Direktøren tager fat i Jes og skubber ham ind på scenen.
Publikum hujer begejstrede. Jes står hjælpeløs foran dem.

34. INT – TEATERBODEGAEN – AFTEN

MAND 1:
Hvad gjorde han så?

Mand 1 og 2 kigger opslugte på Poul Glargaard.

POUL GLARGAARD:
Ja... jeg ved det faktisk ikke... Der er ikke nogen, som var der den aften, der kan lide at tale om det.

MAND 2:
Hvad skete der så med Engt og Allan?

POUL GLARGAARD:
Engt og Allan gjorde det de er bedst til.

35. EXT – HOT TUB – AFTEN

Engt sidder i et boblebad med et par frække halvgamle damer og griner bredt.

36. EXT – SKOV – DAG

Allan ligger i gyldent solskin i en bøgeskov med den mystiske kvinde. De imiterer naturens lyde på deres sære elektroniske instrumenter og er lykkelige.

37. INT – TEATERBODEGAEN – AFTEN

MAND 1:
Og Jes?

Poul Glargaard ser filosofisk frem for sig.

POUL GLARGAARD:

Jes – han forsvandt. Ingen har set ham siden.

38. INT – TIVOLI FRIHEDEN/TERRASSEN – DAG

Man ser Jes' kuffert stå i kulissen i Tivoli Friheden. Kameraet zoomer langsomt ind på et klistermærke på kufferten, som forestiller Shangri-La.

39. INT – TEATERBODEGAEN – AFTEN

Mand 1 og 2 står tavse og sunder sig.

POUL GLARGAARD:

Nå, de herrer. Tak øllen. Den gjorde godt.

Han gør mine til at gå.

MAND 2:

Hov – hvor kender du egentlig den historie fra.

POUL GLARGAARD:

(smiler)

Hvor kender man historier fra...
Hvordan ved du at jorden er rund? Det er der sikkert nogen der har fortalt dig.

Poul Glargaard nikker til Mand 1 og 2 og går ud.

Mand 1 og 2 står tavse. Mand 1 fingerer med en ølbrik. Han kigger på den.

MAND 1:

Prøv at se her.

Mand 2 kigger og vi ser ølbrikken, hvor der med slynget skrift står "Engt Pilsner"

De kigger undrende på hinanden. Mand 2 peger på en flaske i baren.

MAND 2:

Flasken.

MAND 1:

Allando Rom...

Mand 1 og 2 kigger rundt i rummet og får øje på en masse genstande der har givet navn til historien: "Jes Saltstænger", "Lisbeth Servietter", "Gert Karklude" og "Revy Cerutter"...

MAND 2:

Han har snydt os for en øl!

MAND 1:

To øl!

MAND 2:

Det er fandme løgn.

MAND 1:

Snydt. Igen!

Mand 1 og 2 går ud.

Bartenderen tager Cd'en ud og putter den i et cover med titlen "Gør'ed No'ed – Det er stadig kun for sjov med Engt og Allando".

- SLUT -